

PÁ 19. července – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 28. kapitulu „Lévi Matouš“ (DA 272–280; TV 170–175) a „Sobota“ (DA 281–289; TV 176–181) v knize Touha věků.

„Když se Ježíše ptali: ‚Je dovoleno v sobotu uzdravovat?‘ odpověděl: ‚Kdyby někdo z vás měl jedinou ovečku, a ona by mu v sobotu spadla do jámy, neuchopil by ji a nevytáhl? A oč je člověk cennější než ovce! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře.‘ (Mt 12,10–12) Zvědové se neodvážili Ježíši odpovědět v přítomnosti tolika lidí. Báli se, aby se nedostali do těžkostí. Věděli, že Ježíš mluví pravdu. Raději by nechali člověka trpět, než by porušili své zvyky. Zvíře by však zachránili, protože jinak by jeho majitel utrpěl škodu. Měli větší péči o němou tvář než o člověka stvořeného k Božím obrazu. Tak se projevuje každé falešné náboženství. Začíná jako lidská touha vyvýšit se nad Boha, ale potom člověka ponizuje hůře než zvíře. Každé náboženství, jež bojuje proti Boží svrchovanosti, připravuje člověka o slávu, kterou měl při stvoření a kterou mu chce Kristus vrátit. Falešná náboženství vedou své stoupence k tomu, že přehlížejí potřeby, utrpení a práva lidí kolem sebe. Evangelium staví člověka velmi vysoko, stále má na paměti, že byl vykoupen Kristovou krví, a proto učí citlivému přístupu ke všem potřebným a trpícím. Pán Bůh řekl: ‚Způsobím, že člověk bude vzácnější než ryzí zlato, člověk bude nad zlato z Ofíru.‘ (Iz 13,12)“ (DA 286.287; TV 179)

Otázky k rozhovoru

1. Jaké strategie nebo postupy pomáhají vám a vašemu místnímu sboru zůstat citlivými k těm, kteří trpí tichem, jako například ochrnutý z příběhu v Mk 2?
2. Zamyslete se nad tím, jak zaslepení nenávisť, tradicí, dogmatem a náboženstvím obecně byli náboženští vůdci, kteří tak vytrvale odmítali Ježíše, že jim nepomohly ani jeho zázraky, které jim měly otevřít mysl. Jak si můžeme dávat pozor, aby se něco podobného nestalo i nám?
3. Jak se může váš místní sbor stát „rodinou“ pro ty, které nejbližší rodina zavrhl kvůli víře?
4. Zamyslete se znovu nad problematikou „neodpuštělného hříchu“. Co to znamená a jak si můžeme být jisti, že jsme se něčeho takového nedopustili?

21:04

✦ Texty na tento týden – Mk 2:1–3,6; Mi 6:6–8; 1S 21:1–6; Mk 3:20–35; L 12:53; L 14:26

✦ Základní verš

„A řekl jim: ‚Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.‘“ (Mk 2:27.28)

Text, který budeme tento týden studovat (Mk 2,1–3,6), obsahuje pět příběhů ilustrujících Ježíšovo učení v kontrastu s učením náboženských vůdců. Příběhy jsou napsány specifickým způsobem: každý následující příběh souvisí s tím předchozím prostřednictvím určité paralely a poslední příběh se obloukem spojuje s prvním.

Každý z pěti zmíněných příběhů představuje určitý pohled na to, kdo je Ježíš (viz jeho výroky v Mk 2,10.17.20.28). V částech na neděli, pondělí a úterý se hlouběji podíváme na význam těchto příběhů a na Kristovy výroky v nich.

Ve středu a ve čtvrtek bude předmětem našeho studia text Mk 3,20–35.

Podrobněji si všimneme i způsobu vyprávění příběhů, který pisatel evangelia používá nejméně šestkrát a který se nazývá „sendvičový příběh“. V každém příběhu je středem buď (1) konkrétní aspekt Ježíšova charakteru a jeho role jako Mesiáše, nebo (2) podstata a povaha učenictví.

✦ Osnova lekce:

Druhá a třetí kapitola Markova evangelia líčí postupně pět příběhů, v nichž dochází v nějaké podobě ke střetu mezi Ježíšem a jeho odpůrci. Jednotlivé příběhy se dotýkají jeho identity, charakteru a poslání.

- Mk 2:1–12 - Uzdravení ochrnutého a spor o Ježíšovo božství (neděle)
- Mk 2:13–22 - Povolání Léviho a spor o půst (pondělí)
- Mk 2:23–28 - Cesta obilným polem a spor o sobotu (úterý)
- Mk 3:20–35 - Spor o duchovní pozadí Ježíšovy služby (středa)
- Mk 3:20.21.31–35 - Ježíšova rodina a spor o jeho zdravý rozum (čtvrtek)

NE 14.července – UZDRAVENÍ OCHRNUITÉHO

Mk 2:7-12 „⁷Co to ten člověk říká? Rouhá se! Kdo jiný může odpouštět hříchy než Bůh?“ ⁸Ježíš hned svým duchem poznal, o čem přemýšlejí, a řekl jim: ‚Jak to, že tak uvažujete? ⁹Je snadnější říci ochrnutému: ‚Odpouštěj se ti hříchy,‘ anebo říci: ‚Vstaň, vezmi své lože a chod?‘“ ¹⁰Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy“ – řekne ochrnutému: ¹¹„Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!“ ¹²On vstal, vzal hned své lože a vyšel před očima všech, takže všichni zaslali a chválili Boha: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli.““

Mk 2:1-6 „¹Když se po několika dnech vrátil do Kafarnaum, proslechlo se, že je doma. ²Sešlo se tolik lidí, že už ani přede dveřmi nebylo k hnutí. A mluvil k nim. ³Tu k němu přišli s ochrnutým; čtyři ho nesli. ⁴Protože se pro zástup nemohli k němu dostat, odkryli střechu tam, kde byl Ježíš, prorazili otvor a spustili dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel. ⁵Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: ‚Synu, odpouštěj se ti hříchy.‘“ ⁶Seděli tam někteří ze zákoníků a v duchu uvažovali:“

Mi 6:6-8 „⁶Jak předstoupím před Hospodina? S čím se mám sklonit před Bohem na výšině? Mohu před něj předstoupit s obětmi zápalnými, s ročními býčky? ⁷Cožpak má Hospodin zalíbení v tisících beranů, v deseti tisících potoků oleje? Což smím dát za svou nevěrnost svého prvorozence, v obět za svůj hřích plod svého lůna?“ ⁸Človče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“

Jk 1:27 „Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.“

PO 15. července – POVOLÁNÍ LEVIHO A OTÁZKA PŮSTU

Mk 2:16-20 „¹⁶Když zákoníci z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, říkali jeho učedníkům: „Jak to, že jí s celníky a hříšníky?“ ¹⁷Ježíš to uslyšel a řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ ¹⁸Učedníci Janovi a farizeové se postili. Přišli k němu a ptali se: „Jak to, že se učedníci Janovi a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?“ ¹⁹Ježíš jim řekl: „Mohou se hosté na svatbě postit, když je ženich s nimi? Pokud mají ženicha mezi sebou, nemohou se postit. ²⁰Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom, v ten den, se budou postit.“

Mk 2:13-15.21.22 „¹³Vyšel opět k moři. Všechn lid k němu přicházel a on je učil. ¹⁴A když šel dál, viděl Leviho, syna Alfeova, jak sedí v celnici, a řekl mu: „Pojd' za mnou!“ On vstal a šel za ním. ¹⁵Když byl u stolu v jeho domě, stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky mnoho celníků a jiných hříšníků; bylo jich totiž mnoho mezi těmi, kdo ho následovali.

²¹Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na starý šat, jinak se ten přišíť kus vytrhne, nové od starého, a díra bude ještě větší. ²²A nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak víno roztrhne měchy, a víno i měchy přijdou nazmar. Nové víno do nových měchů!“

ÚT 16. července – PÁN SOBOTY

Mk 2:23-28 „²³Jednou v sobotu procházel obilím a jeho učedníci začali cestou mnout zrní z klasů. ²⁴Farizeové mu řekli: „Jak to, že dělají v sobotu, co se nesmí!“ ²⁵Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když měl hlad a neměl co jíst, on i ti, kdo byli s ním? ²⁶Jak za velekněze Abiataru vešel do domu Božího a jedl posvátné chleby, které nesmí jíst nikdo kromě kněží, a dal i těm, kdo ho provázeli?“ ²⁷A řekl jim: „Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. ²⁸Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.““

Ex 34:21 „Šest dní budeš pracovat, ale sedmého dne odpočineš; i při orbě a při žni odpočineš.“

1S 21:1-6 „¹David vstal a odešel, zatímco Jónatan se ubíral do města. ²I přišel David do Nóbu ke knězi Achímelekov. Achímelek vyděšen vyšel Davidovi vstříc a otázel se ho: „Proč jsi sám a nikdo není s tebou?“ ³David knězi Achímelekovovi odpověděl: „Mám pověření od krále. Poručil mi: Nikdo ať nezví nic o tom, k čemu tě posílám a čím jsem tě pověřil. Druzině jsem uložil, aby čekala na určeném místě. ⁴Nyní však mi dej, co máš po ruce, pět chlebů, či co se najde.“ ⁵Kněz Davidovi odpověděl takto: „Nemám po ruce obyčejný chléb, je tu jenom svatý chléb. Jen jestli se družina vyvarovala styku se ženami.“ ⁶David odpověděl knězi ujištěním: „Jistě. Žen jsme se nedotkli už předtím. Když jsem odcházel, byla těla členů družiny svatá. Cesta ovšem svatá nebyla, ale dnes bude tímto způsobem posvěcena.““

Mk 3:1-6 „¹Vešel opět do synagogy; a byl tam člověk s odumřelou rukou. ²Číhali na něj, uzdraví-li ho v sobotu, aby jej obžalovali. ³On řekl tomu člověku s odumřelou rukou: „Vstaň a pojd' doprostřed!“ ⁴Pak se jich zeptal: „Je dovoleno v sobotu jednat dobře, či zle, život zachránit, či utratit?“ Ale oni mlčeli. ⁵Tu se po nich rozhlédl s hněvem, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu člověku: „Zvedni ruku!“ Zvedl ji, a jeho ruka byla zase zdravá. ⁶Když farizeové vyšli, hned se proti němu s herodiány umlouvali, že ho zahubí.“

ST 17. července – ROUHÁNÍ PROTI DUCHU SVATÉMU

Mk 3:22-30 „²²Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: „Je posedlý Belzebulem. Ve jménu knížetě démonů vyhání demony.“ ²³Zavolal je k sobě a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana? ²⁴Je-li království vnitřně rozděleno, nemůže obstát. ²⁵Je-li dům vnitřně rozdělen, nebude moci obstát. ²⁶A povstane-li satan sám proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, a je s ním konec. ²⁷Nikdo nemůže vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka dříve nespoutá. Pak teprve vyloupí jeho dům. ²⁸Amen, pravím vám, že všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna možná rouhání. ²⁹Kdo by se však rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem.“ ³⁰To pravil, protože řekli: „Má nečistého ducha.““

Mk 3:31-35 „³¹Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel. ³²Kolem něho seděl zástup; řekli mu: „Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě.“ ³³Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji bratři?“ ³⁴Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři!“ ³⁵Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.““

L 1:15 „Bude veliký před Pánem, víno a opojný nápoj nebude pít, už od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým.“

L 4:1 „Plný Ducha svatého vrátil se Ježíš od Jordánu; Duch ho vodil po poušti.“

ČT 18. července – JEŽÍŠOVA RODINA

Mk 3:20.21.31-35. „²⁰Vešel do domu a opět se shromáždil zástup, takže nemohli ani chleba pojmít. ²¹Když to uslyšeli jeho příbuzní, přišli, aby se ho zmocnili; říkali totiž, že se pomátl. [...] ³¹Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel. ³²Kolem něho seděl zástup; řekli mu: „Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě.“ ³³Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji bratři?“ ³⁴Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři!“ ³⁵Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.““

L 12:52.53 „⁵²Neboť od této chvíle bude rozděleno v jednom domě pět lidí: tři proti dvěma a dva proti třem; ⁵³budou rozděleni otec proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaze a snacha proti tchyni.““

L 14:26 „Kdo přichází ke mně a nedovede se zřící svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým učedníkem.“